

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XVII, NR.4(192)/2013

BULETIN DE INFORMAȚII

APRILIE 2013

Scara Raiului!

Ce înseamnă ea? Ea reprezintă sfințele virtuți evanghelice: smerenia, credința, postul, blândețea, răbdarea, bunătatea, frumusețea, îndurarea, iubirea de adevăr, iubirea lui Hristos, mărturisirea lui Hristos, pătimirile pentru Hristos. Fiecare poruncă a lui Hristos este virtutea. O păzești? O împlinești? De pildă, porunca lui despre post o păzești, o împlinești? Postul este o sfântă virtute, este o treaptă a scării de pe pământ la cer. Fiecare virtute este un mic rai! Fiecare virtute nutrește sufletul tău, îl face fericit, coboară în sufletul tău odihna dumnezeiască, cerească. Fiecare virtute este o treaptă de aur pe Scara mântuirii tale, pe Scara care unește pământul cu cerul, care se întinde din iadul tău până în raiul tău. De aceea, nici una din ele nu este niciodată singură. Credința în Domnul nostru Iisus Hristos nu este niciodată singură. Se manifestă prin rugăciune, prin post, prin milostenie, prin smerenie, prin pătimirile pentru aproapele. Nu doar se manifestă, dar fiecare virtute trăiește, pentru că există o altă virtute. Credința trăiește prin rugăciune, rugăciunea trăiește prin post, postul se nutrește cu iubirea, iubirea cu îndurarea. Astfel, fiecare virtute trăiește prin alta. Și atunci când o virtute se sălășluiește în sufletul tău, toate celelalte vor urma, toate încet-încet de la ea vor proveni și se vor dezvolta prin ea și împreună cu ea.

Scara Raiului - depinde de tine. Spui că postești cu frică de Dumnezeu, cu evlavie, cu plâns, cu lacrimi. După aceea însă le părăsesc. Iată, am început să construiesc Scara și eu însumi am dăruit-o, am spart-o. Tu iarăși, tu postești deseori, te înfrânezi de la orice hrană trupească, dar iată, în vremea postirii lași să se sălășluiască în sufletul tău păcatul, să se semene în sufletul tău diferite gânduri, dorințe necurate. De tine ține să le izgonești imediat departe de tine cu rugăciunea, cu plânsul, cu citirea sau cu orice altă nevoiță. Dar, dacă tu în timp ce postești îți hrănești sufletul cu vreun păcat sau cu vreo patimă ascunsă, iată!

tu, deși începi să zidești una câte una treptele postirii de pe pământ la cer, tu însuși iarăși le dărâmi, le distrugi. Postul pretinde îndurare, smerenie, blândețe! Toate acestea merg împreună. Este ca o colaborare între zidari al căror superior este rugăciunea. Ea este marele zidar, arhitectul, marele meșter al vieții noastre duhovnicești, al dorințelor noastre duhovnicești, al Scării pe care o vom așeza între cer și pământ.

Rugăciunea deține primul loc. Când rugăciunea se va sălășlui în inima ta și aceasta arde de setea neîntreruptă după Domnul, când pe El Îl va privi continuu, pe El Îl va simți continuu, atunci prin rugăciune introduci în sufletul tău toate celelalte virtuți. Atunci, meșterul (rugăciunea) are cei mai buni zidari. Zidește repede - repede minunate scări de pe pământ la cer, scările urcușurilor tale treptate către Dumnezeu, către desăvârșirea Lui. Când ai putere, rugăciune puternică, atunci nici un post nu-ți va fi greu, nici o iubire nu-ți va fi cu neputință. Sfântă iubire evanghelică! Rugăciunea sfințește toate înlăuntrul tău, fiecare nevoiță a ta, fiecare gând

al tău, fiecare simțământ al tău, fiecare dispoziție a ta. Rugăciunea! Puterea dumnezeiască pe care ne-a dat-o Domnul spre a ne sfinți orice este înlăuntrul nostru, în sufletul nostru. Rugăciunea te unește cu Domnul cel Atotîndurător și El varsă în inima ta împreună-pățimirea pentru tot omul, pentru păcătos, pentru fratele care este neputincios ca și tine, care cade ca și tine, dar care se poate scula ca și tine; care are nevoie însă de ajutorul tău frățesc, de ajutorul tău în rugăciune, de ajutorul tău bisericesc. Atunci, când dai un ajutor, fără îndoială îți vei zidi Scara ta, Scara care te duce din iadul tău în raiul tău. Atunci, cu siguranță, în inimă vei urca din treaptă în treaptă, din virtute în virtute și vei ajunge astfel în vârful scării, în cer, te vei muta în cer, te vei muta în raiul ceresc.

Toate le avem! Și tu, și eu: nouă Fericiri, nouă Sfinte Virtuți evanghelice. Aceasta este Evanghelia Postului, Evanghelia Sfântului Ioan Scărarul. Virtuți, fraților, mari virtuți. Nevoințele grele ale postirii, rugăciunii, smereniei, Domnul le-a prezentat ca fericiri. Fericți cei săraci cu duhul, că a acelora este Împărăția Cerurilor. (Matei 5, 3).

Smerenia! Aceasta este începutul vieții creștine, aceasta este începutul credinței noastre, aceasta este începutul virtuții noastre, aceasta este începutul ridicării noastre la cer, aceasta este temelia Scării noastre. Doamne, eu sunt un nimic, Tu ești Totul! Eu nimic, Tu totul! Mințea mea este nimic înaintea Minții Tale. Duhul meu este nimic înaintea Duhului Tău, inima mea, cunoașterea mea... O! nimic, nimic înaintea cunoașterii Tale, Doamne! Eu, nimic, nimic... Acesta sunt eu înaintea Ta, Doamne!

Smerenia! Aceasta este prima sfântă virtute, prima virtute creștină! Toate încep de la ea...

Dar noi, creștinii lumii acesteia, care construim Scara mântuirii noastre, întotdeauna suntem în pericol din partea puterilor necurate. Cine sunt acestea? Păcatele, păcatele noastre, patimile no-

astre. Și în spatele acestora, diavolul... După cum sfintele virtuți zidesc Scara cerească între cer și pământ, așa și păcatele noastre fac o Scară către iad. Fiecare păcat. Dacă există păcat în sufletul tău, ia aminte! Dacă îți ură în sufletul tău una, două, cincizeci de zile, ia aminte pentru a vedea în ce iad s-a transformat sufletul tău. La fel dacă îți mânia, iubire de arginți, vreo dorință rușinoasă. Și tu... Ce faci? Într-adevăr, singur îți pregătești o Scară către iad.

Dar Domnul nostru Cel Bun ne dăruiește un exemplu minunat. Iată, în mijlocul Postului, ne pune înaintea pe minunatul Sfânt Ioan Scărarul, cel cu nume mare. În întregime strălucește de sfintele virtuți evanghelice. Îl vedem cum se urcă repede și cu înțelepciune pe Scara Raiului, pe care a pus-o între cer și pământ. Ca dascăl, ca sfânt călăuzitor, ne dăruiește Scara lui nouă, creștinilor, pentru a urca de la iad la Rai, de la diavol la Dumnezeu, de pe pământ la cer.

Doresc ca milostivul și marele Sfânt al nostru, Ioan Scărarul, să ne ducă de mână în luptele noastre împotriva păcatelor noastre, având ca țintă sfintele virtuți. Să zidim și noi, cu ajutorul său, Scara noastră proprie și urmându-l, să ajungem în Împărăția Cerurilor, în Rai, unde există toate odihnele cele cerești, toate bucuriile cele veșnice, unde împreună cu el, acolo, îl vom slăvi pe Împăratul tuturor acelor bunătăți, pe Împăratul Cel veșnic al Împărăției cerești, pe Domnul Iisus Hristos, Căruia slava și cinstea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pr. Iustin Popovici

Sfântul Ioan Scărarul a viețuit între anii 579-649, în obștea monahală din Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Muntele Sinai; pentru viețuirea sa în această mănăstire, el mai este numit și "Ioan Sinaitul". Sfântul Ioan a intrat în obștea sinaitică la vârsta de 16 ani. Vreme de 19 ani, sfântul l-a avut ca duhovnic pe Cuviosul Martirie Sinaitul. După trecerea la cele veșnice a duhovnicului său, Sfântul Ioan se retrage în singurătate, în chilia Thola, undeva la câțiva kilometri de mănăstirea de metanie. În acest loc, sfântul se va nevoi vreme de 40 de ani. La rugămintea stăruitoare a monahilor din obște, Sfântul Ioan primește stăreția mănăstirii sinaitice.

Mai apoi, la rugămintea Cuviosului Ioan din Rait, sfântul alcătuiește lucrarea numită "Scara", o carte în treizeci de capitole (trepte) pentru mântuire. Lucrarea cu pricina a fost tradusă în limba română de către părintele Dumitru Stăniloae, ea alcătuind conținutul volumului al nouălea din "Filocalie".

Metropolit Dr. Serafim Joantă von Deutschland, Zentral- und Nordeuropa – Ein Mensch, Mönch und Hierarch in Wort und Tat

Laudatio anlässlich der Verleihung der Wilhelm-Löhe-Medaille im März 2013

1. Leben und die theologische Ausbildung

Seine Eminenz Metropolit Dr. Serafim Joantă wurde am 4. September 1948 in dem Dorf Boholt bei Fogarasch im Kreis Kronstadt in Rumänien unter dem Geburtsnamen Romul Joantă geboren. Er wuchs in einer traditionell orthodox geprägten Gemeinde und Familie im Herzen Siebenbürgens auf und war der jüngste von fünf Söhnen der Familie. Die starke Verwurzelung des orthodoxen Glaubens in der Umgebung prägte ihn schon als Kind und Jugendlichen.

Seine gymnasiale Ausbildung bis zum Abitur absolvierte er am Lyzeum in Fogarasch. Das Studium der Theologie führte ihn von 1970 bis 1974 nach Hermannstadt (Sibiu) in die siebenbürgische Metropole, wo auch die Rumänisch-Orthodoxe Metropole von Siebenbürgen ihren Sitz hat. Dort schloss er sein Studium mit dem Examen 1974 ab.

Von 1982 bis 1985 studierte er an dem berühmten orthodoxen Theologischen Institut „St. Serge“ in Paris, damals wie heute eine Ehre auszeichnung für jeden orthodoxen Theologen. Dort kam er mit wichtigen Theologen der Gegenwart in Berührung. Zu seinen Lehrern zählten Oliver Clément, Pater Boris Bobrinsky und Konstantin Andronikoff. Im Jahre 1985 promovierte er mit einer Arbeit über die rumänische Gebetstradition des Hesychasmus, jener besonderen orthodoxen Spiritualität der Askese und der Meditation, des Gebets und der Ruhe des Herzens und der Seele.

Die Doktorarbeit wurde auf Französisch, Englisch, Rumänisch und auf Deutsch unter dem Titel Hesychasmus. Rumänische Tradition und Kultur veröffentlicht.

2. Beruflicher Werdegang

1974 wurde Romul Joantă zum zölibatären Priester geweiht. Von 1974 bis 1975 wirkte er als Priester in Pojorta (Kreis Fogarasch) im Erzbistum Sibiu. Von 1975 bis 1982 diente er als Priester an der berühmten Bischofskathedrale von Alba Iulia (Karlsburg), die bis heute ein wichtiges kirchliches und politisches Symbol für die nationale Einheit der Rumänen darstellt.

Nach seiner Promotion lehrte er von 1986 bis 1989 in Paris „Geschichte der ökumenischen Konzile“ und „Geschichte der orthodoxen Kirchen“.

Kurz vor der Revolution vom Dezember 1989 kehrte Romul Joantă nach Rumänien zurück. Nachdem er am 17. Februar 1990 zuerst zum Mönch und Archimandriten geweiht wurde und er den Mönchsamen Se-

rafim annahm, wurde er am 11. März 1990 zum Weihbischof der Metropole von Siebenbürgen geweiht. In dieser Hinsicht galten sowohl der Metropolit Serafim, wie auch der jetzige rumänische Patriarch Daniel (Ciobotea, *1951) als Kräfte des Aufbruchs der Kirche nach den Jahrzehnten unter kommunistischen Diktatur. Das Amt als Weihbischof übte Serafim bis 1994 aus. In dieser Zeit trug er den Titel „Serafim von Fogarasch“ und war zuständig für Innere Mission, Katechese und karitative Tätigkeiten. Parallel zu seinem Bischofsamt lehrte er an der Orthodoxen-Theologischen Fakultät von Sibiu die Fächer „Christliche Mission“ und „Orthodoxe Spiritualität“. Doch sein Lebensweg sollte ihn in weite Ferne führen. Im Jahre 1993 wurde auf Wunsch der Gläubigen die Rumänisch-Orthodoxe Metropole für Deutschland, Zentral- und Nordeuropa gegründet und Weihbischof Serafim wurde am 16. Oktober 1993 von der Bistumsversammlung aus Priestern und Laien als der erste Metropolit dieser neu gegründeten Metropole gewählt.

Am 12. Januar bestätigte die Synode der Rumänisch-Orthodoxen Kirche die Wahl und am 5. Juni 1994 fand die offizielle Weihe zum Metropoliten in der St.-Lukas-Kirche in München statt.

Die Anfangszeit als Metropolit in Deutschland, Zentral- und Nordeuropa war alles andere als einfach. Der neue Metropolit musste am Anfang die rumänisch-orthodoxen Christen von 15 Ländern Europas betreuen. Es gab keinen Bischofssitz, keine eigene Kathedrale und die Gemeinden waren zerstreut und schlecht organisiert. Zuerst wurde das Ostkirchliche Institut von Regensburg zum Sitz der Metropole. 1999 kaufte dann die Metropole von der Evangelisch-Lutherischen Kirche in Nürnberg eine Kirche mit umliegenden Gebäuden. Diese Kirche und die Gebäuden wurden sodann zur Kathedrale und zum Sitz der Metropole umgebaut. Die Kathedrale wurde in dem Jahr 2006 von Patriarch Teoctist und vielen orthodoxen Bischöfen, Erzbischöfen und Metropoliten eingeweiht. Heute gibt es dort auch ein kleines eigenes Kloster, Büros, Gästezimmer, ein Begegnungs-zentrum und eine Werkstatt für Ikonenmalerei. Außerdem gibt es seither einen Weihbischof mit dem Sitz in München: Seine Exzellenz Weihbischof Sofian von Kronstadt.

Das gesamte geistliche Leben der Metropole wurde neu organisiert. Mittlerweile gibt es etwa 50 rumänische Pfarrgemeinden in Deutschland. Der Gemeindeaufbau verfolgte stets zwei wichtige Ziele: die hier lebenden orthodoxen Rumänen sollen einerseits eine geistliche Heimat finden und andererseits soll dieser Gemeindeaufbau auch der Integration der rumänischen orthodoxen Bürger Bayerns und Deutschlands hiezulande gelten. 2006 bekam die Rumänisch-Orthodoxe Metropole von der Bayerischen Staatsregie-

rung die Rechte einer Körperschaft des Öffentlichen Rechtes und damit die staatliche Anerkennung verliehen.

Dies alles ist vor allem dem Charisma und dem begeisternden Wesen des Metropoliten geschuldet. Sein starker Glaube, den er überzeugend zu vermitteln versteht und seine tiefe Spiritualität machen ihn zu einem gefragten, überzeugenden und hochverehrten Seelsorger und Hirten seiner Gemeinden und Gläubigen.

Metropolit Serafim ist andererseits als ranghöchster Würdenträger der Orthodoxie in Bayern ein besonders wichtiger Dialogpartner für Kirchen, Politik und Gesellschaft.

Die Metropole, die Kathedrale in Nürnberg und das dazugehörige Zentrum bilden heute einen lebendigen und offenen Ort der Begegnung mit der Ostkirche, eine Stätte des lebendigen Dialogs. Der ökumenische Dialog mit der Orthodoxie in Deutschland ist heute untrennbar mit Bayern und der Rumänischen Orthodoxen Metropole, sowie Metropolit Serafim persönlich verbunden.... Für ihn bedeutet die Ökumenische Bewegung „ohne Zweifel das größte Geschenk Gottes für die Christen“, so wie er es mehrmals unterstrichen hat.

Metropolit Serafim ist aber nicht nur als Promotor des Dialoges, als Liturg und als Seelsorger bekannt, sondern auch als Theologe. Er hat mehrere Bücher geschrieben und zahlreiche Vorträge bei verschiedenen Veranstaltungen, Seminaren, Tagungen und Konferenzen gehalten, die dann in verschiedenen Sprachen veröffentlicht wurden.

3. Beziehungen zur Diakonie Neuendettelsau

Eine weitere wichtige Dimension der Persönlichkeit Seiner Eminenz Metropolit Dr. Serafim Joantă bildet seine barmherzige Liebe für die Menschen. Egal, ob als direkte finanzielle Antwort auf unzählige Briefe von armen Menschen, die ihn um Hilfe bitten, als Unterstützung für alle in Not geratenen Rumänen von Nürnberg und der Umgebung, oder als Beitrag zu der Neugestaltung der sozialen Arbeit in der Rumänischen Orthodoxen Kirche hilft er jedes Mal so viel er kann. Denn die Diakonie bildet nach seiner Auffassung „eine Grunddimension der Kirche und der gelebten christlichen Spiritualität“ und „konkrete Ausdruck der Liebe Gottes zu den Menschen“.

Und gerade weil die diakonische Tätigkeit zum Wesen und zum Leben der Kirche gehört, war es ihm immer ein großes Anliegen den Aufbau und die Entwicklung der sozialen Arbeit von seiner Kirche in Rumänien zu unterstützen. In dieser Hinsicht hat er sich ständig bemüht, Kontakte mit verschiedenen diakonischen Einrichtungen von Deutschland zu vermitteln, unter anderen mit der Diakonie Neuendettelsau als glaubwürdigen Partner für viele Bistümer, Erzbistümer und Metropoliten von Rumänien.

Auf dieser Weise konnten in Kooperation mit der Diakonie Neuendettelsau mehrere soziale Projekte in Rumänien verwirklicht werden, darunter zum Beispiel Hilfstransporte – die gleich nach der Wende die große Not vor allem von Einrichtungen für alte Menschen und für Menschen mit Behinderung zu lindern versucht haben –, Hospitationen von Mitarbeitenden, finanzielle und logistische Unterstützung für verschiedene kirchliche oder staatliche soziale Einrichtungen, Ausbildung von jungen Menschen aus Rumänien in pflegerischen Berufen hier in Deutschland (zurzeit befinden sich 17 Personen in Neuendettelsau bei einem Ausbildungsprojekt, die dann bei der Neugestaltung der diakonischen Arbeit von Rumänien helfen werden), der Aufbau eines Studienganges Sozialethik an der Rumänisch-Deutschen Universität Hermannstadt und die Gründung eines Instituts für Spiritualität und innovative Unternehmensführung an der Universität Klausenburg. Dieses Institut soll weiter den kulturellen, wissenschaftlichen und geistlichen Austausch zwischen Deutschland und Rumänien fördern.

Konkrete Kooperationen und einen regelmäßigen theologischen Dialog gibt es derzeit zwischen der Diakonie Neuendettelsau und der Metropole von Siebenbürgen, der Metropole Klausenburg, dem Erzbistum Tomis und dem Bistum Salaj.

Konkreter Ausdruck der Bemühungen von Metropolit Serafim ist auch die Unterzeichnung der Neuendettelsauer Charta Oecumenica Diaconica 2008 als Grundlage für die Zusammenarbeit der Diakonie Neuendettelsau mit verschiedenen Bistümern von Rumänien und die Durchführung theologischer Konsultationen. Im Mai wird schon die Dritte große internationale Theologische Konsultation der Diakonie Neuendettelsau zusammen mit Vertretern der Rumänisch-Orthodoxen Kirche stattfinden.

4. Eine Lebensweise im Sinne von W.Löhe

Wir haben gesehen, Seine Eminenz Metropolit Dr. Serafim Joantă ist zuerst ein Mensch des Gebetes und des Gottesdienstes. Zugleich ist er aber auch ein Mensch der Taten und Werke der Barmherzigkeit, der die Liebe Gottes unter den Menschen durch Wort und Tat verkündigt. In dieser Hinsicht verkörpert er den berühmten Grundsatz Wilhelm Löhes: „Alle Diakonie geht vom Altar aus“. Denn auch für ihn gehörten Wort und Tat, Kirche und Diakonie, Altar und Philanthropie untrennbar zusammen. Das hat er durch sein ganzes Leben bist jetzt bezeugt und dies bildet auch den Grund, warum wir Seiner Eminenz Metropolit Serafim die Wilhelm-Löhe-Medaille verleihen.

*Rektor Pfarrer Prof. Dr. h. c. H. Schoenauer
Diakonie Neuendettelsau (Bayern)*

Hochwürdiger Rektor Bruder Schoenauer, liebe Brüder und Schwestern!

Ich freue mich sehr über die heutige Auszeichnung mit der Wilhelm-Löhe-Medaille der Diakonie Neuendettelsau. Ich betrachte diese Auszeichnung nicht nur als persönliche Würdigung, sondern auch als Würdigung für unsere Rumänische Orthodoxe Metropole von Deutschland, Zentral- und Nordeuropa. Wir sind seit 2001 in Nürnberg ansässig und somit Nachbarn in Mittelfranken zu der Diakonie Neuendettelsau. Diese Nachbarschaft ist aber nicht nur eine offizielle und protokol-larische, sondern es ist eine ganz besonders herzliche Freundschaft und geistlich tiefe Partnerschaft entstanden, die beispielhaft ist dafür, was zwischen der Orthodoxen Kirche und evangelischen Christen heute an Gemeinschaft möglich ist. Dies mag auch an der ganz besonderen Theologie von Wilhelm Löhe liegen. Sein Konzept und seine Überzeugung von einer Diakonie, die vom Altar ausgeht, ist eine präzise Zusammenfassung des orthodoxen Verständnisses von Diakonie. Wilhelm Löhe ist damit nachgerade ein ökumenischer Prophet. Ich sehe in ihm aber noch mehr. Für mich ist er wie ein Kirchen-vater wegen seiner Frömmigkeit und seinem tiefen Glauben.

Wir sind von Ihnen, sehr geehrter Herr Rektor Schoenauer, hier herzlich empfangen und aufgenommen worden. Wir haben diese Gastfreundschaft mit unserer Gastfreundschaft beantwortet und Sie haben viele Regionen und orthodoxe Bistümern Rumäniens kennengelernt. Sie sind ein echter Freund und geistlicher Partner der Rumänischen Orthodoxen Kirche und unserer Spiritualität geworden. Dafür danken wir Ihnen von Herzen. Über freundliche Begegnungen hinaus hat die Diakonie Neuendettelsau unter Ihrer Leitung und auf Ihre Initiative hin beispielhafte ökumenische Initiativen ergriffen. Hier seien nur die Partnerschaften der Diakonie mit den Eparchien von Tomis, Hermannstadt/Sibiu, Klausenburg/Cluj Napoca und Salaj erwähnt. Hier ist viel an Austausch und Dialog entstanden. Auch die Theologischen Konsultationen sind eine besonders ausgezeichnete Gelegenheit des Dialogs zwischen unserer Kirche und der Diakonie. Sie, lieber Bruder Schoenauer, haben dies initiiert. Wir sind Ihnen dafür sehr dankbar. Ein Ausdruck unserer vertrauensvollen und tiefen theologischen Zusammenarbeit ist auch die gemeinsame Deutsch-Rumänische Theologische Bibliothek, die es seit letztem Jahr gibt und bei der wir beide Mitherausgeber sind. Die heutige Auszeichnung mit der Wilhelm-Löhe-Medaille ist eine besondere Besiegelung unserer Partnerschaft und unseres theologischen Dialogs. Ich möchte dafür danken und hoffen, dass unserer geistlichen Gemeinschaft und Zusammenarbeit noch viele Jahre geschenkt werden. Gott segne Sie alle!

Metropolit Serafim

Scoala postului în familie

Pentru toți creștinii ortodocși Postul Mare este perioada pocăinței și a înnoirii duhovnicești. Putem oare vorbi despre pocăință, gândindu-ne la copii? Cred că nu doar putem, dar chiar trebuie, deoarece sentimentul vinovăției are un rol foarte important în dezvoltarea psihică a copilului și de multe ori nu unul sănătos și folositor. Sentimentul apăsător de vinovăție este altceva decât pocăința pentru o faptă urâtă conștientizată. Observăm aceasta și la adulți. Copiii, neîndoielnic, trăiesc adesea un sentiment de vinovăție chinuitor și dăunător sufletelor lor fragile.

De exemplu, părinții divorțează, iar micuțul lor crede că el este de vină pentru că este obraznic. „M-am rugat – se gândește o fetiță – pentru ca mama să se însănătoșească, dar ea tot nu s-a însănătoșit. Dumnezeu nu m-a auzit, pentru că puțin m-am rugat”. A te lăsa în plasa acestei ispite e un păcat. În același timp, copiii de la șase-șapte ani se pot întrista de fapta lor proastă, o regretă și se bucură dacă sunt iertați. Noi, părinții, ar trebui să fim atenți cu copiii noștri și să le cunoaștem sentimentele, să deosebim un incert sentiment de vinovăție de căința pentru o faptă rea. La fel de important este să

nu-i spunem copilului „ești rău”, dar „ai comis o faptă rea”. Postul Mare e timpul cel mai potrivit pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă ce este pocăința. Pentru copil e folositor și tămăduitor, dacă în familie părinții au o atitudine sinceră și responsabilă față de post și își asumă conștient nevoia pocăinței și a postirii.

Primul pas către adevărata pocăință este iertarea supărărilor și împăcarea cu apropiatii. O impresie deosebită lasă în sufletul copilului vecernia din Duminică Iertării, când preotul cere iertare de la enoriași și chiar închină o metanie. Sensul acestei tradiții e cunoscut: înainte de a începe să postești trebuie să te împaci cu toți.

A doua treaptă a postului este pregătirea de a înfrunta răul, propriile neajunsuri. Ne întărim voința în lupta cu răul prin abținerea de la unele produse alimentare. Această metodă de călire spirituală e accesibilă și pentru copii, chiar dacă încă nu au voie să postească „așa cum se cuvine”. Ei pot renunța la unele dulciuri, pot reduce timpul vizionării emisiunilor TV, pot să nu meargă la cinematograf. Desigur și aici trebuie să le ajutați. Se mai întâmplă ca picii să se laude cu „jertfele” lor. Și despre aceasta trebuie să vorbim cu ei și să le explicăm.

În zilele noastre a intrat în obișnuința multor creștini, cu îndrumarea duhovnicului, să se împărtășească frecvent, fapt care nu poate să nu ne bucure. Însă cred că pentru viața noastră duhovnicească e nevoie din când în când o „adevărată postire”. Aceasta ar însemna să dedici rugăciunii, pregătirii pentru spovedanie, autoevaluării vieții tale interioare măcar câteva zile. Atunci când părinții postesc, copiii simt schimbarea de atmosferă. Noi, părinții, suntem responsabili și pentru sensibilitatea copiilor la atitudinea noastră sinceră sau falsă față de post căci nu-i putem înșela, respectând formal tradițiile. Copiii lipsiți de experiența postirii în familie au mult de pierdut.

Slujbele din Postul Mare sunt lungi și obositoare pentru copii însă prin atmosfera și caracterul lor lasă impresii profunde în sufletul copilului. Este foarte bine să aducem copii la aceste slujbe numai că nu-i obligatoriu să stea până la sfârșit. În prima săptămână din Postul Mare se citește Canonul de pocăință a lui Andrei Cretanul. Cuvintele canonului copii desigur nu le vor înțelege, însă veșmintele negre, sclipirea lumânărilor în întinerie, repetarea refrenului „Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă” va rămâne în memoria lor. (din Ortodoxia pentru copii)

INFORMAȚII

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

1 mart. 2013 - conduce Cercul biblic lunar de la Centrul eparhial.
3 mart. - slujește împreună cu IPS Arhiepiscop Nicolae al celor două Americi Sf. Liturghie în Catedrală. În continuare cei doi ierarhi participă la o întâlnire cu părinți și copii din Nürnberg.
4 mart. - primește pe noul consul general de la Bonn, D-I M. Botorog.
8 - 9 mart. - participă la Dortmund la Conferința Episcopilor Ortodocși din Germania.
9 mart. - săvârșește Taina Sf. Maslu și predică la Dortmund (Pr. I. Ruja).
10 mart. - săvârșește Sf. Liturghie împreună cu episcopii ortodocși în biserica grecească din Dortmund și ține cuvânt de învățătură.
12 mart. - săvârșește la Leipzig, înconjurat de un sobor de preoți, slujba înmormântării D-nei M. Haeffner, mare binefăcătoare a orfelinatelor din România.
13-16 mart. - participă la Dialogul teologic între BOR și EKD la Drübeck.
17 mart. - participă la Vecernia iertării și predică la Berlin (Protos. C. Lodroman).
20 mart. - primește un grup de 35 de elevi de la Colegiul Barcianu din Sibiu.
21 mart. - în sala istorică a Primăriei din Nürnberg, în cadrul primirii anuale oferită de Diaconia din Neuendetelsau, primește „Medalia Wilhelm Löhe”, fondatorul Diaconiei. Au participat peste 300 de personalități ale vieții publice din Bavaria.
22 mart. - seara, împreună cu Pr. Dr. N. Dura săvârșește Sf. Liturghie la Viena. Predică.
23 mart. - împreună Părinții N. Dura, E. Nuțu și I. Moșca, slujește Sf. Liturghie în Capela istorică din Viena. Predică. Seara, săvârșește

Sf. Maslu și ține cuvânt de învățătură.

24 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Wiener Neustadt (Pr. E. Nuțu). Participă la agapă. Seara, săvârșește, în prezența episcopilor ortodocși din Austria și a reprezentanților Ministerului Cultelor, o Vecernie panortodoxă și predică în biserica romanescă din Viena. Participă la agapă oferită de Parohie tuturor participanților (peste 200).

25 mart. - Buna Vestire - slujește Sf. Liturghie și predică la Viena. Seara, săvârșește Taina Sf. Maslu și predică la Wiener Neustadt.

26 mart. - participă la Conferința Episcopilor Ortodocși din Austria.

30 mart. - slujește Sf. Maslu și predică la Karlsruhe (Pr. M. Mezinca).

31 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Offenburg cu prilejul aniversării a 20 de ani de la întemeierea parohiei. Au coliturghisit Pr. G. Cernăuțeanu, fondatorul parohiei, Pr. A. Neșțian, paroh, Pr. M. Tudorache și Diac. D. Dura. Participă la agapă.

Din agenda P.S. Episcop Sofian

1 mart. - participă la ședința curatorului „Teofil Părăian” la Mănăstirea Brâncoveanu.
3 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică în aceeași mănăstire.

7 mart. - se întâlnește cu preotul Abraham Nedumthakidy, parohul parohiei St. Quirrin din Aubing.

10 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică în biserica Alte Haidhauser; prezintă situația comunității parohiale din jurul CBROM.

13 mart. - se întâlnește cu noul Consul General din München, D-I Anton Niculescu.

15 mart. - primește la Centrul Bisericesc din München pe P.C. Pr. Sergiu Rusu.

17 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică în biserica Alte Haidhauser; seara, săvârșește Vecernia Iertării în Capela Sf. Siluan.

18 mart. - seara, participă la o masă rotundă referitoare la coordonarea eforturilor în vederea construirii mănăstirii reședință episcopală din München. Participanți: D-na B. Stamm, președinta Parlamentului Bavariei, Dl. M. Neumayer, MdL, responsabil cu probleme de integrare și P. Hansel, din partea Ministerului Social și al Muncii.

19 mart. - seara, împreună cu ÎPS Părinte Serafim, săvârșește Pavecernia Mare cu Canonul Sf. Andrei Criteanul în Capela Sf. Siluan; participă clerici și credincioși din München și împrejurimi.

24 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia Bunavestire din München (Pr. S. Felecan); participă la agapă.

25 mart. - Buna Vestire - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan împreună cu preoți din München și împrejurimi. În continuare conduce o întâlnire a acestora în scopul identificării problemelor bisericești și pastorale care necesită grabnică soluționare.

31 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Düsseldorf (Pr. I.-C. Rădulescu); participă la agapă.

RUMĂNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NÖRDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)
Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00